

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 2T/47/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416010170
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kňazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2018:5416010170.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Renátou Kňazúrovou v trestnej veci obžalovaného W. B. Š., pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.03.2018 v Dolnom Kubíne takto

rozhodol:

Obžalovaný W. B. Š., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom Z. I. Z., Š. XX/XX, na slobode,

je vinný, že

v presne nezistený čas v roku 2013 po predchádzajúcej ústnej dohode o zverení a zhodnotení finančných prostriedkov s následným vyplatením výnosov, na základe jeho pokynov pani Q. Š. dňa 10.12.2013 v Dolnom Kubíne vložila na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX patriaci spoločnosti F. F., M..L..T.. I. X., R.: XX XXX XXX, ktorej bol v tom čase konateľom sumu 10.000,- eur, z ktorej jej mal byť koncom mesiaca december 2013 a nasledujúcich mesiacoch každý mesiac vyplatený výnos, čo sa však ale nestalo, napriek opakovaným výzvam jej nevyplatil sľubovaný výnos ani nevrátil vloženú hotovosť, nakoľko už v tom čase bol sám v nepriaznivej finančnej situácii, následne preto aj predal svoj obchodný podiel v spoločnosti F. F., M..L..T., čím poškodenej Q. Š., I.. XXXX, spôsobil škodu vo výške najmenej 10.000,- eur,
teda

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

2T/47/2016

čím spáchal

pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.,

a za to sa
odsudzuje:

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., za použitia §§ 38 ods. 2, 56 ods. 1 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 1.000,- (jedentisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovuje náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Q. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. N., Z. XXXX/XX, škodu vo výške 10.000,- eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podal dňa 25.10.2016 obžalobu voči obžalovanému pre skutok tak, ako je opísaný vo výroku rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej Q. Š., svedka W. Š. a prečítaním listinných dôkazov, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že s poškodenou sa zoznámil v priebehu roku 2013 cez pána O., párkrát sa stretli v Martine a vie, že poškodenej sa venovala financiám a v tejto oblasti sa aj pohybovala. So svedkom O. nemal žiadne obchodné vzťahy ani majetkové záujmy. Podnikal iba v oblasti predaja a kúpy motorových vozidiel ako autobazár. Je pravdou, že na účet obchodnej spoločnosti, ktorej bol konateľom, bolo prijatých od poškodenej 10.000,- eur, bežne sa na tento účet obchodnej spoločnosti prijímali peniaze od zákazníkov a účelom bol následný nákup motorových vozidiel. V tomto období autobazár ponúkal okolo 50 áut a bolo bežné, že záujemcovia o kúpu vozidla vložili na účet spoločnosti finančné prostriedky, pretože chodievali bežne do zahraničia za účelom dovozu tam vybraných motorových vozidiel a strávili tam niekedy dva aj tri dni. Nakoľko poškodenej nemohli vyhovieť ohľadne jej záujmu o motorové vozidlo, tak cez O. jej vrátil časť peňazí, nevie ale presne kedy to bolo, či koncom roka 2013 alebo to mohlo byť aj začiatkom roka 2014. Obchodný podiel spoločnosti previedol koncom roka 2013 a po tomto čase vyplatil časť vloženej sumy, bolo to 2.000,- až 3.000,- eur a peniaze osobne odovzdal O. z dôvodu, že on sa s pani O. poznal a peniaze jej mal odovzdať. Čo sa týka finančnej hotovosti, ktorá bola v pokladni obchodnej spoločnosti v sume 40.000,- eur, tak tieto peniaze pri prevode obchodného podielu osobne odovzdal novému konateľovi a bolo to štyrikrát po 10.000,- eur, o čom svedčia výdavkové a príjmové doklady. V roku 2014 už nemohol disponovať s finančnými prostriedkami na účte obchodnej spoločnosti. Čo sa týka peňazí v sume 2 až 3.000,- eur pre pani O., boli to jeho súkromné peniaze. Urobil maximum preto, aby poškodenej peniaze dostala. Čo sa týka prevodu obchodného podielu, tak ústnym podaním medzi osobami, ktoré sa venovali nákupu a predaju motorových vozidiel deklaroval záujem autobazár predat', pretože situácia v roku 2013 sa zhoršila, nastal útlm v predaji vozidiel, mali veľkú réžiu a nedalo sa cenami konkurovať. Dôvodom bolo tiež to, že zmenil svoje

2T/47/2016

podnikateľské aktivity a chcel sa venovať prenájmu čerpacích staníc. O autobazár prejavili záujem dvaja alebo traja ľudia, ktorí ho navštívili a tak došlo k dohode o predaji obchodného podielu. Čo sa týka poškodenej, tak táto viackrát telefonicky urgovala vrátenie peňazí, bolo to až po tom, ako predal obchodný podiel a nevie sa vyjadriť k tomu, či v tomto období iným osobám dlhoval nejaké peniaze. Obchodná spoločnosť mala uzatvorené nejaké lízingové zmluvy a vozidlá boli v prospech lízingových zmlúv zabezpečené. V minulosti bol trestne stíhaný aj odsúdený pre skutok, že poškodenej nevrátil zloženú zálohu, avšak stále si myslí, že on nespĺnil podmienky dohody, preto finančnú hotovosť bral ako odmenu pre seba. Mal svoj osobný účet v slovenskej sporiteľni a s účtom disponoval iba on. Určite mu tam chodila výplata, ale aké ďalšie prostriedky, to nevie. Z tohto účtu platil aj svoj úver. Pracuje v spoločnosti Amen s.r.o. so sídlom v Trenčíne ako obchodný zástupca, skladník a rozvozca tovaru, jedná sa o brigádnickú činnosť, kde príjem je okolo 500,- eur mesačne. Zdravotný stav mu nedovoľuje popri tejto brigáde ešte si niekde privyrábať. Striedavo býva u rodičov alebo v garsónke na ulici O.. V tejto garsónke je nájomca, ktorý je jeho kamarátom a obžalovaný v garsónke prebýva, keď tam on nie je. Žiadne pôžičky a úvery nemá. Počas podnikania mesačne predával okolo 50 vozidiel, keď sa darilo. Čo sa týka poškodenej, tak si nespomína, o aké vozidlo konkrétne prejavila záujem. Vie, že to malo byť niečo malé do mesta. Bol v kontakte s novým konateľom obchodnej spoločnosti, ktorej obchodný podiel prevádzal, pýtal sa ho na dôvod, prečo nevyplatil poškodenej peniaze, na čo mu on neodpovedal iba uviedol, že je to jeho vec. Odovzdal mu komplet účtovníctvo a celú finančnú agendu firmy. Pán O. mu povedal, že časť peňazí, ktoré mu odovzdal, vyplatil pani O.. Ku predaju obchodného podielu došlo z dôvodu, že sa nepodarilo vyrokovať prijateľnú kúpnu cenu na kúpu priestorov, v ktorých boli v prenájme, ani následne nebolo vhodné ďalšie miesto, kde skúšali prevádzkovať autobazár, lebo opäť boli v nájme a hneď vedľa bola konkurencia. Od neho poškodenej nikdy nedostala informáciu o tom, že by firma, ktorej bol konateľom, sa venovala zhodnocovaniu finančných prostriedkov. Ak mala takúto informáciu, tak len od pána O. a pána G.. Nikdy ako fyzická osoba nevlastnil žiaden majetok, rovnako tak nevlastnila majetok ani obchodná spoločnosť, ktorej bol konateľom. Nikdy mu svedok O. nevložil na účet 25.000 alebo 26.000,- eur, nedal mu ich ani nikdy do ruky. Čo mu previedol na účet 4.200,- eur to je pravdou, a tieto mu boli postupne v splátkach vrátené. Nemali nikdy žiadnu zmluvu o výnosoch. Pokiaľ mu O. poslal

na účet firmy 4.200,- eur, tak to mohlo byť z dôvodu záujmu o poskytnutie nejakých služieb, teraz pre odstup času už nevie. Nikdy nedisponoval žiadnym povolením NBS na vykonanie nejakých operácií na devízovom trhu a nikdy ani takúto operáciu nerobil. Čo sa týka SMS správ, ktoré môže mať k dispozícii O., tak nepopiera, že s ním komunikoval. Išlo vždy o to, aby sa nejaké peniaze vrátili poškodenej. Bolo to aj z dôvodu, že nový konateľ obchodnej spoločnosti s ním nekomunikoval a dlh nechcel vrátiť. Čo je teraz s pánom O. vôbec nevie, ani ho to nezaujíma. Bol v minulom období Okresným súdom Trenčín odsúdený pre obdobný skutok s povinnosťou náhrady škody poškodenému. Zatiaľ peniaze neuhradil, pretože nemal z čoho. Oslovil ho už exekútor a je to v konaní. Medzičasom sa rozviedol a platí výživné na tri deti, takže jeho finančná situácia je nepriaznivá.

Poškodená Q. O. k veci vypovedala, že sumu 1.500,- eur jej odovzdal v decembri 2013 pán O., bol to prvý mesačný výnos za prostriedky vložené v sume 10.000,- eur za december 2013. Nespomína si, že by koncom roka 2013 uvažovala o kúpe motorového vozidla. Keď jej v januári žiaden výnos z vložených peňazí neprišiel, ani ju nik nekontaktoval, kontaktovala pána O. a opýtala sa ho čo sa deje, na čo on povedal že nevie, ale zistí, že sa tiež nevie obžalovanému dovolať. Samozrejme sa snažila telefonicky kontaktovať aj obžalovaného, ten ale telefón jeden alebo dvakrát zdvihol, avšak povedal, že sa jej nemôže venovať, že je v zahraničí. Tiež mu zasielala SMS správy, na ktoré nereagoval. V rámci SMS správ ho niekoľkokrát žiadala o vrátenie peňazí. V tomto období jej pán O. povedal, že obžalovaný mal byť na drahej zahraničnej dovolenke a že ho viackrát hľadal, ale obžalovaný sa zapieral. Následne už s

2T/47/2016

obžalovaným v kontakte nebola, stretli sa len na polícii. Čo sa týka sumy 1.500,- eur, tak túto považuje za výnos z vložených finančných prostriedkov, vložených ňou na účet spoločnosti obžalovaného. S pánom O. ostala v kontakte aj následne. Od neho vie, že tento hovoril, že existuje viacero osôb, ktoré takýmto spôsobom ako ona vložili peniaze na účet firmy obžalovaného a tiež o ne prišli. Nezmieňoval sa ale ďalej o žiadnych iných aktivitách, ktoré by prípadne s obžalovaným mali. Mala informácie o tom, že obžalovaný zhodnocuje finančné prostriedky prostredníctvom devízových kurzov od pána O., aj od pána G. z ČR a tiež počas jednej spoločnej cesty jej toto osobne obžalovaný povedal. Čo sa týka zmlúv, tak bolo dohodnuté, že tieto sa podpíšu v januári, nakoľko keď spolu komunikovali, bol už december a bolo pred Vianocami.

Svedok W. O. vypovedal, že tom, že obžalovaný má mať nejaké povolenie od banky na prevody valút sa dozvedel priamo od neho. Sám mu to povedal a prezentoval sa nejakým dokladom z banky. Dal mu 16.000,- eur, išlo o to, že sa finančné prostriedky mali nejakým spôsobom zhodnocovať práve ohľadne výmenného kurzu a mali dostávať z tohto výnosy. Smolu má v tom, že nemá doklad na 16.000,- eur. Vedel zdokladovať len bankový prevod na okolo 4.200,- eur. Zhodnocovanie finančných prostriedkov malo byť mesačne vo výške okolo 10 %. On dostal trikrát výnos a potom už nie. Dohoda bola taká, že obžalovaný mal výnosy posielat' na účet v banke, ktorý v tom čase patril jeho priateľke a teraz už manželke. Mal posielat' finančné prostriedky nielen pre neho, ale aj pre pani O.. Bolo to tak, že on potom rozdelil tú sumu na polovicu a keď prišlo 1.500,- eur, poškodenej zaslal na jej účet 750,- eur. Čo sa týka pani O., tak s ňou sa poznal už dávnejšie, keď sa stretli pri niektorých podnikateľských aktivitách a on osobne ju informoval o takejto možnosti, lebo sa mu to zdalo výhodné a chcel jej pomôcť. Keď ale obžalovaný prestal posielat' výnosy, myslí že posledný bol na konci roka 2013, tak sa snažil s ním skontaktovať, dokonca má odložené niektoré SMS správy z ktorých vyplýva jeho prísľub, že všetky peniaze vráti, ale nestalo sa tak. Nikdy sa nestalo, že by mu obžalovaný odovzdal nejakú finančnú sumu priamo do rúk, bolo to tak, že to posielal na účet. O jeho finančnej situácii sa následne dozvedel v tom smere, že všetok majetok poprepisoval na iné osoby, neskôr z obchodného registra zistil, že spoločnosť AK Argentum s.r.o. má nového konateľa a ku prevodu obchodného podielu došlo práve v období, keď prestal vyplácať výnosy. Tohto nového konateľa nepozná, nevie čo je to za osobu, ani sa s ním nikdy nestretol. S poškodenou je stále ostal v kontakte a vie o tom, že obžalovaný má dlhy voči iným osobám, jedného osobne pozná a druhým je osoba, s ktorou chcel robiť nejaké obchody, je to pán G. z ČR, on taktiež mal pohľadávku voči obžalovanému a aj prebehol súdny proces, kde obžalovanému bola uložená povinnosť nahradiť mu škodu, avšak k tomu nedošlo. Vie to preto, že s pánom G. je v telefonickom kontakte.

Vzhľadom na rozpor vo výpovedi svedka pred súdom a v prípravnom konaní prokurátor navrhol prečítať zápisnicu o výpovedi svedka z prípravného konania z č.l. 41, pričom bol svedok vyzvaný na vysvetlenie rozporov. Svedok sa vyjadril, že pokiaľ v zápisnici o výsluchu zo dňa 02.05.2016 uvádzal, že od neho obžalovaný dostal 25.000,- eur, tak zrejme to nebolo úplne správne ním vysvetlené, lebo pravda je taká, že z jeho peňazí dostal obžalovaný 16.000,- eur a 10.000,- eur bolo od pani O., ktoré mu ona vložila na účet, tak preto hovoril o sume cez 25.000,- eur. Pani O. v čase, keď rokovali o možných výnosoch

zo strany obžalovaného, nemala záujem o kúpu motorového vozidla. Myslí si, že v tom období už ani obžalovaný bazár nemal, resp. toto tvrdil obžalovaný. Domnieva sa, že aj s poškodenou predložili v rámci vyšetrovania mailovú komunikáciu s obžalovaným z ktorej vyplynulo, aké doklady mal mať k dispozícii v súvislosti so zhodnocovaním prostriedkov na devízovom trhu a čo sa týka jeho otázky, že odkiaľ má vedomosť o tom, že by previedol svoj majetok na iné osoby, tak sám obžalovaný mu povedal, keď mu telefonoval a hovoril, že treba peniaze vrátiť, on vtedy uviedol, že pumpu už nemá, že tá je jeho manželky a že tiež previedol autobazár, takže nemá z čoho. Nepodával na obžalovaného trestné oznámenie z dôvodu, že nemá doklady o tom, koľko peňazí mu odovzdal. Bolo by to len tvrdenie proti tvrdeniu. Obžalovaného spoznal cez dobrého priateľa a v tom čase mu dôveroval. Jemu
2T/47/2016

obžalovaný vyplatil výnosy v sume 4.500,- eur, tá suma však nebola zhodnotením finančných prostriedkov aj pre pani O., preto jednu sumu 1.500,- eur rozdelil napoly a poslal jej 750,- eur. Dvakrát od obžalovaného dostal výnos ešte pred tým, ako do „obchodu“ natiahol pani O., takže po vložení jej finančných prostriedkov už prišla od obžalovaného len jedna platba. S určitosťou vie, že v zime, či už to bolo v roku 2013 alebo začiatkom roka 2014 bol obžalovaný na dovolenke v Taliansku, bol lyžovať. Vie to zo svojich SMS správ, ktoré stále má k dispozícii. Osobu menom W. O. nepozná.

Prokurátor aj obhajca navrhovali osobný výsluch svedka W. O., ktorého účasť na hlavnom pojednávaní sa napriek snahe o predvedenie nepodarilo zabezpečiť. Následne bol súdu doručený úmrtň list č. 0553422 z ktorého vyplýva, že W. O. zomrel dňa 12.12.2017 v Trenčíne.

Z uvedeného dôvodu bola postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania a z tejto súd zistil, že obžalovaného svedok poznal niekoľko rokov, bližšie sa však nekamarátili. V čase výsluchu 08.09.2016 bol šesť rokov bezdomovcom a zdržiaval sa prevažne v okolí Novej Dubnice. S obžalovaným sa zoznámil tak, že sa išiel opýtať do spoločnosti Autosalle v Prílese, či pre neho nemajú nejakú prácu a tak ho poslali za obžalovaným ako majiteľom, ktorý mu ponúkol brigádu a to umývanie áut, pretože išlo o predaj ojazdených vozidiel. Peniaze za umývanie áut mu vyplácal obžalovaný, preto ho poznal. Čo sa týka spoločnosti AK Argentum, tak túto na neho prepísal nejaký človek, ktorého nepoznal. Táto osoba za ním prišla s tým, či si chce niečo zarobiť a povedala mu, že keď na seba napíše nejakú spoločnosť, dostane za to peniaze. V tom čase bol bezdomovec tak súhlasil, pretože peniaze potreboval. Malo sa jednať o 100,- eur, táto osoba všetko vybavila a svedok išiel iba k notárovi podpisovať „nejaké papiere“ a tým to skončilo. Až neskôr sa na polícii dozvedel o akú spoločnosť išlo a kto bol jej majiteľom, teda že išlo o spoločnosť AK Argentum a majiteľom bol obžalovaný. Vtedy to ešte nevedel, pretože papiere nečítal. Vylúčil, že by od spoločnosti dostal nejaké doklady, dokumenty, účtovníctvo, hnutelný alebo nehnuteľný majetok alebo niečo iné a taktiež žiadnu finančnú hotovosť okrem pár eur sľúbených za prepis spoločnosti. Meno Q. O. mu nič nehovorí. Od obžalovaného nikdy žiadne peniaze neprebral, len malé sumy za umývanie vozidiel. Poprel že by prevzal sumu 40.000,- eur, lebo ak by tomu tak bolo, nebýval by na ulici a nebol by bezdomovec. Obžalovaný mu nikdy neodovzdal štyrikrát po sebe sumu 10.000,- eur. Pokiaľ sú ním podpísané nejaké príjmové a výdavkové doklady, tak ich musel podpísať pri preberaní spoločnosti spolu s ostatnými dokladmi, no vtedy nevedel čo podpisuje. Ak aj nejaké doklady potvrdzujúce príjem finančných prostriedkov podpísal, tak nie je pravda, že na základe nich dostal nejaké peniaze. Pokiaľ obžalovaný tvrdí, že mu odovzdal peniaze aj všetky doklady a účtovníctvo firmy, tak klame.

Zo zápisnice o konfrontácii medzi obžalovaným a svedkom O. zo dňa 08.09.2016 č.l. 56 vyplynulo, že svedok poznal obžalovaného, rovnako obžalovaný poznal svedka. Svedok O. opäť zopakoval, že sumu 40.000,- eur od obžalovaného neprevzal, obžalovaný zotrval na svojich tvrdeniach, že u notára v Trenčíne odovzdal W. O. celú účtovnú evidenciu, finančnú hotovosť vo výške 40.000,- eur a aj všetky ostatné doklady súvisiace so spoločnosťou. Medzi tým bola aj hotovosť vo výške 10.000,- eur, ktorá patrila pani O.. Svedok O. uviedol, že toto pravdou nie je, pravda je len že podpisoval nejaké papiere u notára. Pri prepise spoločnosti nekomunikoval s obžalovaným, ale s inou osobou, ktorá mu bola neznáma, predstavila sa ako J. a boli spolu u notára. Obžalovaný zotrval na svojom tvrdení, že so svedkom bol u notára on.

Následne súd podľa § 269 Tr. por. prečítal bankové výpisy na č.l. 58 až 65, ku ktorým obhajca uviedol, že sa jedná sa o prevod sumy 10.000,- eur z účtu R. O., ktorá má byť dcérou Q. O., preto žiadal osobný výsluch tejto svedkyne, aby sa ustáľilo, kto v tomto

2T/47/2016

konaní má vystupovať ako poškodený. Čo sa týka Q. O., podľa jeho informácií na túto bol v roku 2011 vyhlásený konkurz, preto zrejme v čase skutku nemohla mať majetok vo výške 10.000,- eur, preto do trestného spisu navrhuje pripojiť konkurzný spis 4K 28/2011 vedený na Okresnom súde Žilina, ktorý

sa má týkať práve konkurzu na Q. O.. Ďalej boli prečítané: potvrdenie č.l. 66, ku ktorému obžalovaný uviedol, že tieto doklady prevzal W. O. ako nastupujúci konateľ spoločnosti, výdavkový a príjmový pokladničný doklad č.l. 67, ku ktorému obžalovaný uviedol, že tieto doklady sa týkali sumy 10.000,- eur, ktoré mali byť od neho vrátené do spoločnosti AK Argentum a následne aby spoločnosťou AK Argentum boli vyplatené pánovi O., ale už novým konateľom spoločnosti, preberací protokol č.l. 68 až 69, zmluva o prevode obchodného podielu č.l. 70, výpis z obchodného registra č.l. 74, 75, správa Mesta Bánovce nad Bebravou č.l. 79, správa ÚPSVaR Partizánske č.l. 80, správa sociálnej poisťovne č.l. 82, správa Okresného úradu Bánovce nad Bebravou č.l. 85, rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/83/2014 č.l. 92, výpis z ústrednej evidencie priestupkov č.l. 93, odpis z registra trestov č.l. 183. Postupom podľa § 269 ods. 1 tr. bola na návrh prokurátora prečítaná zápisnica o konfrontácii č.l. 56.

Súd z prečítaných listinných dôkazov zistil nasledovné skutočnosti: Podľa výpisu z účtu spoločnosti AK Argentum s.r.o. vedeného vo VÚB a.s. č. XXXXXXXXXXX/XXXX (č.l. 60) vyplýva, že na účet spoločnosti bola dňa 10.12.2012 pripísaná platba v sume 10.000,- eur od R. O., pričom podľa potvrdenia banky zo dňa 02.04.2015 (č.l. 65) do 03.02.2014 spoločnosť zastupoval obžalovaný, pobočku banky v Novej Dubnici navštevoval denne a pracovníkom banky bol osobne známy. W. O. spoločnosť zastupoval od 03.02.2014. Podľa potvrdenia na č.l. 66 spisu dňa 21.12.2013 prevzal W. O. od obžalovaného všetky podklady k účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX a to aj podklady k debetnej bankomatovej karte č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX k tomuto účtu, z výdavkových pokladničných dokladov na č.l. 67 je zrejme, že obžalovaný vyplatil W. O. 22.10.2013 (resp. zrejme 22.12.2013) sumu 10.000,- eur (platba nazvaná ako vrátenie čiastky od pána O. do spoločnosti) a 22.12.2013 W. O. prijal od obžalovaného túto sumu s oznámením účelu vrátenie pánovi O.. Podľa preberacieho protokolu uzavretého medzi prevodcom obžalovaným a nadobúdateľom W. O. zo dňa 21.12.2013 (č.l. 68) je zrejme, že dňa 21.12.2013 po spísaní zmluvy o prevode obchodného podielu boli odovzdané doklady obchodnej spoločnosti AK Argentum s.r.o. nadobúdateľovi, pričom predmetom o.i. boli všetky účtovné doklady a pokladňa s finančnou hotovosťou. Zo zmluvy o prevode obchodného podielu na č.l. 70 vyplýva, že zmluva bola uzavretá 21.12.2013, pričom nadobúdateľom obchodného podielu bol W. O.. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosti AK Argentum s.r.o. platného k 05.02.2015 sa W. O. stal konateľom spoločnosti od 15.01.2014, pričom od 05.10.2011 do 14.01.2014 túto funkciu vykonával obžalovaný. Podľa správy o povesti č.l. 79 obžalovaný nie je evidovaný ako daňovník dane z nehnuteľnosti a v meste požíva dobrú povesť. Podľa správy ÚPSVaR Partizánske nie je a ani nebol na úrade evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na ÚPSVaR Trenčín, pričom dňom 16.06.2015 bol vyradený z evidencie pre nespoluprácu. Podľa správy Sociálnej poisťovne Topoľčany obžalovaný bol v evidencii žiadateľov o dávku v nezamestnanosti od 22.08.2014 do 15.06.2015 v sume 384,- eur mesačne. Z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 6T/83/2014 (č.l. 92 spisu) bolo zistené, že obžalovaný bol uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. za skutok, ktorého sa dopustil 14.01.2014, kedy poškodený B. G. odovzdal obžalovanému sumu 10.000,- eur za účelom zhodnotenia finančných prostriedkov, pričom podľa stanoviska Národnej banky Slovenska, VÚB a.s. a ČSOB a.s. bolo zistené, že tieto banky dokumenty garantujúce diskontný kurz výmenných mien USD:EUR v pomere 15:10 predložené poškodenému obžalovaným nikdy nevystavovali, ani nepotvrďovali a tieto boli sfalšované. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MVS SR bol obžalovaný od 23.11.2011
2T/47/2016

do 12.12.2015 päťkrát prejednaný pre porušenie pravidiel cestnej premávky s uložením blokovvej pokuty. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol právoplatne odsúdený Okresným súdom Trenčín vo veci 6T/83/2014 dňa 17.09.2014 pre podvod podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený peňažný trest 1.500,- eur, ktorý zaplatil dňa 19.09.2014, preto sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 11 Tr. por. súd môže vykonávať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Objektom trestného činu je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. Majetkom sú nielen veci, ale aj pohľadávky a iné majetkové práva. Cudzím majetkom sa rozumie majetok, ktorý nepatrí páchatelovi alebo nepatrí výlučne jemu. Škodou na cudzom majetku je ujma majetkovej povahy. Ide nielen o zmenšenie majetku, ale aj o ušlý zisk. Obsahom škody môže byť peňažná suma, nejaká vec, ale aj konanie alebo opomenutie, ktoré má určitú majetkovú hodnotu.

Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo niekoho iného buď jeho rozšírením, alebo ušetrením nákladov, ktoré by inak boli z majetku páchatel'a alebo iného vynaložené. Obohatenie sa nemusí zhodovať so škodou. Môže ísť o obohatenie aj bližšie neurčenej osoby alebo skupiny osôb (porovnaj R 18/1991). Podvodné konanie, t.j. uvedenie do omylu alebo využitie omylu, môže smerovať nielen voči poškodenému, ale aj voči inej osobe. Omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou. Omyl sa môže týkať aj skutočnosti, ktorá ešte len nastane, páchatel' však musí o omyle iného vedieť už v čase, keď dochádza k jeho obohateniu. Uvedením do omylu je konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom vecí. Môže ísť o konanie, opomenutie aj konkludentné konanie (porovnaj R 57/1978). Ide o úmyselný trestný čin. Čin je dokonaný obohatením páchatel'a alebo iného, pričom stačí zavinenie z nedbanlivosti [§ 18 písm. a)].

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy.

Podľa § 15 Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

2T/47/2016

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby sa stal, je prečinom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a dopustil sa ho obžalovaný ako osoba plne trestne zodpovedná. Zo spáchania skutku je usvedčovaný svedeckou výpoveďou Q. O., W. O. a W. O., ako aj listinnými dôkazmi - výpisom z účtu obchodnej spoločnosti AK F. Q. O. sa podrobne vyjadrila k tomu ako došlo k dohode s obžalovaným o zhodnotení finančných prostriedkov, popísala ako ju skontaktoval W. O., ktorý tento obchod s obžalovaným dohadoval. Niekoľkokrát žiadala obžalovaného o vrátenie peňazí, on sa však zapieral, z vložených peňazí dostala len prvý mesačný výnos a to za december 2013. Vylúčila, že by mala za záujem na konci roka 2012 o kúpu motorového vozidla od obžalovaného. Mala informácie o tom že obžalovaný zhodnocuje finančné prostriedky prostredníctvom devízových kurzov, tieto informácie jej podali páni O. a G.. Počas jednej spoločnej cesty jej to obžalovaný aj osobne potvrdil, pričom zmluvy sa mali podpísať až v januári 2014, nakoľko spolu rokovali tesne pred Vianocami 2013. Svedok O. výpoveď svedkyne O. v celom rozsahu potvrdil a potvrdil tiež, že obžalovaný mu povedal, že má nejaké povolenie od banky na prevod valút a nejakým dokladom sa aj prezentoval. Finančné prostriedky sa mali nejakým spôsobom zhodnocovať práve ohľadne výmenného kurzu a mal z toho dostávať výnosy. Finančné prostriedky mali byť mesačne zhodnotené vo výške 10 %. Obžalovaný mal posielat' výnosy nielen pre neho ale aj pre Q. O.. Q. O. svedok poznal dávnejšie a to z predchádzajúcich podnikateľských aktivít. Obžalovaný poslal výnos na konci roka 2013 a odvtedy sa odmlčal, sms správou však potvrdil, že všetky peniaze vráti. Neskôr sa dozvedel, že spoločnosti AK Argentum s.r.o. previedol na inú osobu a to práve v období keď prestal vyplácať výnosy. Rovnako tak nevrátil peniaze pánovi G., kde už aj prebehol súdny proces. Q. O. v čase, keď rokovali o možných

výnosoch zo strany obžalovaného nemala záujem o kúpu motorového vozidla. Obžalovaný tvrdil, že v tom čase už autobazár nemal. Predtým ako sprostredkoval „obchod“ Q. O. dostal sám od obžalovaného dvakrát výnos z vložených finančných prostriedkov. Po tom ako finančné prostriedky vložila na účet spoločnosti pani O., dostali výnos už len jedenkrát. Ohľadne námietky obhajcu obžalovaného, že poškodenou v tomto konaní má byť R. O. a nie Q. O. súd uvádza, že Q. O. 10.12.2013 z bankového účtu dcéry R. za jej prítomnosti vybrala finančnú hotovosť 10.000,- eur, ktorú následne na základe usmernenia pána O. vložila na určený účet vedený vo VÚB, ktorá skutočnosť je potvrdená čestným vyhlásením R.. R. O. (č.l. 251), ktorá súdu oznámila, že matke Q. O. poskytla sumu 10.000,- eur za účelom vkladu uvedených peňazí v prospech obžalovaného kvôli zhodnoteniu týchto finančných prostriedkov. Z uznesenia Okresného súdu Žilina sp.zn. 4K/28/2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.11.2015 vyplýva, že bol zrušený konkurz na majetok úpadcu Q. O., ktorý bol vyhlásený dňa 23.11.2011 a zverejnený v obchodnom vestníku 30.11.2011. Keďže Q. O. mala oprávnenie nakladať s finančnými prostriedkami dcéry R. O. a nejedná sa o vec patriacu do konkurzu, súd uzavrel, že poškodenou v tomto trestnom konaní je Q. O., preto aj upustil od osobného výsluchu R. O., nakoľko táto podľa čestného vyhlásenia žije a pracuje v Belgicku. Údaje uvádzané v čestnom prehlásení sa zhodujú s potvrdením o hotovostnom výbere zo dňa 10.12.2013 (č.l. 3), z ktorého vyplýva, že z účtu s názvom R. O. bolo v hotovosti vybraných 10.000,- eur, ktoré boli následne toho istého dňa vložené na účet spoločnosti AK Argentum vedený vo VÚB a.s. číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX. Zo spáchania žalovanej trestnej činnosti je obžalovaný priamo usvedčovaný aj skutočnosťou, že krátko na to, ako bolo na účet spoločnosti vložených zo strany Q. O. 10.000,- eur, spoločnosť AK Argentum s.r.o. previedol na W. O., ktorý bol bezdomovcom bez akéhokoľvek príjmu, podľa jeho vlastného vyjadrenia brigádnikom, ktorý len umýval autá a ktorý jednoznačne poprel, že by prevzal akékoľvek účtovné doklady a finančnú hotovosť vo výške 40.000,- eur. Je nesporné, že rovnakým
2T/47/2016

spôsobom obžalovaný konal aj voči konateľovi spoločnosti Indubau s.r.o., s ktorou spoločnosťou ako konateľ spoločnosti AK Argentum s.r.o. uzavrel 02.12.2013 zmluvu o spolupráci, kde sa zaviazal zaisťovať medzi ich bankovými účtami kurzovú výmenu mien a garantoval poškodenému výnos, pričom konateľ spoločnosti Indubau s.r.o. vložil na účet spoločnosti AK Argentum s.r.o. sumu 10.000,- eur, ku žiadnemu zhodnoteniu finančných prostriedkov však nedošlo a ani dokumenty, ktorými sa obžalovaný v tejto veci preukazoval neboli pravé (čo bolo zistené z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 6T/83/2014 zo dňa 17.09.2014). Finančnú hotovosť, ktorú prevzal obžalovaný v súvislosti s touto trestnou vecou prevzal po tom, ako previedol obchodný podiel spoločnosti AK Argentum na W. O.. Je nesporné, že obžalovaný sa dopustil pokračovacieho trestného činu podvodu a obchodný podiel v spoločnosti AK Argentum previedol na „bieleho koňa“, aby sa tak zbavil záväzkov, pričom konal úmyselne voči Q. O. tým spôsobom, že ju ohľadne jeho možnosti a schopnosti zabezpečovať výnos finančných prostriedkov z devízového rozdielu uviedol do omylu v tom, že disponuje príslušnými povoleniami Národnej banky Slovenska a iných bánk, pričom W. O. trikrát vyplatil výnos, čo mohlo a zrejme aj vzbudilo u Q. O. dôveru v tom, že finančné prostriedky zhodnocuje. Opak však bol pravdou. Po tom ako finančné prostriedky boli vložené na účet spoločnosti AK Argentum, túto spoločnosť do dvoch týždňov previedol na bezdomovca. Jeho obrana spočíva v tvrdení, že finančné prostriedky boli Q. O. poskytnuté na nákup motorového vozidla bola vyvrátená jednak tvrdením Q. O. ale aj W. O., ktorý potvrdil, že Q. O. nemala záujem o kúpu vozidla, ale naopak mala záujem o zhodnotenie finančných prostriedkov.

Podľa § 34 Tr. zák., ods.:

- (1) trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.
- (2) páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.
- (3) trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.
- (4) pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. j) Tr. zák. poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Pri druhu a výmere trestu súd nezistil existenciu poľahčujúcej ani priťažujúcej okolnosti, nakoľko nemožno ako priťažujúcu okolnosť obžalovanému pričítať skutočnosť, že bol v minulosti súdom trestaný, nakoľko ohľadne odsúdenia Okresným súdom Trenčín sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Z miesta bydliska požíva dobrú povesť, preto súd obžalovanému uložil peňažný trest vo výmere 1.000,- eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený mu súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Q. O. škodu vo výške 10.000,- eur, nakoľko poškodená sa v prípravnom konaní pripojila k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody v uvedenej výške, výnos v sume 1.500,- eur (ktorá suma bola poškodenej vyplatená) súd nepovažoval za úhradu časti spôsobenej škody, nakoľko podľa dohody obžalovaného a poškodenej toto mal byť výnos z vložených finančných prostriedkov.

2T/47/2016

S poukazom na všetky horeuvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, a to v lehote pätnástich dní odo dňa oznámenia rozsudku cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.